

NS Nyhedsbrev

NSDAP/AO : PO Box 6414

Lincoln NE 68506 USA

www.nsdapao.org

#1152

13.04.2025 (136)

Uddannelsen af et ondt geni

af Gerhard Lauck

Del 18

Efterdønningerne: Kriminaliseret og retsforfulgt i USA

Men der er mere! Da jeg vender tilbage til Amerika, erklærer den amerikanske regering mig for en "dømt forbryder" og forsøger at smide mig i fængsel!

Efter min dom for tankeforbrydelse i Tyskland i 1976 havde jeg spurgt min amerikanske advokat, om det havde nogen juridiske konsekvenser i USA. Jeg fik at vide nej. For det første var det en udenlandsk dom. For det andet var det for en aktivitet, der udtrykkeligt er beskyttet under First Amendment. Jeg fik senere en våbentilladelse uden problemer.

Da jeg vendte tilbage til USA i 1999, var min gamle våbentilladelse udløbet. Så jeg udfyldte en ny ansøgning.

Da jeg læste spørgsmålet om, hvorvidt jeg var en "dømt forbryder", huskede jeg min advokats ord. Men jeg følte mig stadig utilpas. "Fortolkninger" kan ændre sig over tid, og det gør de. Alligevel var dette et principielt spørgsmål.

Min holdning var (og er stadig) denne: *At fortælle en politisk fange, at han er en dømt forbryder," er som at fortælle et voldtægtsoffer, at hun er en luder," fordi hun har haft sex uden for ægteskabet. Det er en skændsel! Det er vanærende! Det er endnu værre, når regeringen kræver, at offeret bagvasker sig selv under trussel om*

sigtelse for mened og fængselsstraf!
Jeg svarede "Nej!" på det spørgsmål.
Her er, hvad der så skete.

Foråret 1999. Den amerikanske forbundsregering erklærer mig for en "dømt forbryder" udelukkende på baggrund af min "tyske dom" for lovligt at udgive en avis i Amerika! Jeg indleder et juridisk modtræk. American Civil Liberties Union (ACLU) overtager sagen.

Den 30. juli 1999. En lokal domstol afviser min appel af afslaget på min ansøgning om våbentilladelse, men lader spørgsmålet om det første forfatningstillæg stå ubesvaret. Politiets juridiske rådgiver citeres i en forsideartikel i den lokale presse den 31. juli for, at denne sag kan gå til den amerikanske højesteret.

En anden sag gik til den amerikanske højesteret et par år senere. Den "afgjorde" spørgsmålet i positiv forstand. Men det betyder ikke nødvendigvis, at det ikke kan ske igen. Desuden kan der blive rejst tiltale for "mened" alligevel!

Den 17. august 1999. ACLU appellerer til både Lancaster County District Court og finansministeriet.

Den 15. oktober 1999. Distriktsdomstolen afviser min appel på grund af en teknikalitet. Utroligt nok bliver hverken jeg eller min advokat informeret før ugen efter. ACLU-advokaten begynder at forberede en ny appel.

Den 4. november 1999. Efter at have hørt om en arrestordre melder jeg mig selv til politiet i Lincoln. Jeg bliver formelt sigtet for en "class four felony perjury" - der kan straffes med fem års fængsel og/eller en bøde på 10.000 dollars - for ikke at have oplyst om "dommen" for tankeforbrydelser i Tyskland. Jeg bliver løsladt mod kaution samme dag.

Den 8. november 1999. *Lincoln Journal Star* trykker en leder, der kritiserer de lokale myndigheder for at være "for aggressive", fordi de har rejst en straffesag, før de forfatningsmæssige spørgsmål er blevet besvaret tilfredsstillende.

Den 4. december 2001. Femogtyve måneder efter anklageskriftet starter min retssag, og den slutter på mindre end en time med afvisning af anklagen.

Vigtigt! Denne sag blev kun afvist på et TEKNISK grundlag. IKKE på grundlag

af det første ændringsforslag!

"Lovovertrædelsen" er en "forseelse" i henhold til tysk lov og medfører ikke tab af borgerlige rettigheder. (Nebraskas statspoliti ændrede senere ordlyden i ansøgningen for at omgå denne teknikalitet. Derfor kan en dom for "mened" stadig være mulig selv i dag).

Anklageren fløj en juridisk oversætter ind for 20.000 dollars af skatteydernes penge, som bl.a. havde arbejdet for det amerikanske justitsministeriums kontor for særlig retsforfølgelse. Dets speciale er "nazistiske krigsforbrydere". På et tidspunkt var lederen en amerikansk/israelsk statsborger med dobbelt statsborgerskab, som samtidig var sherif i Israel!

Denne "ekspert" kunne ikke skelne klart mellem forbrydelse og forseelse! Kun min viden om tysk lov og sprog gjorde det muligt for forsvaret at fange dette. Vi tvang derefter "eksperten" til at indrømme det. Det var afgørende for mit forsvar. Ellers ville domfældelse og appeller hele vejen til USA's højesteret - og måske fængsel, mens alt dette stod på (!) - have været det sandsynlige resultat!

ACLU kunne ikke forsvare mig, fordi denne sag var "kriminell", ikke "civil". Jeg havde en offentlig forsvarer. Jeg var nødt til *selv* at fange denne teknikalitet. Derefter måtte jeg nævne det for ham *gentagne gange*, før han gik med til, at det var en holdbar pointe.

En trussel mod os alle

Forestil dig følgende scenarie.

*Den amerikanske regering nægter dig retten til at stemme eller eje et skydevåben med den begrundelse, at du er en dømt forbryder"... på grund af en **dom for en mindre forseelse** for mange år siden i et **fremmed land** for noget, der ligner **besiddelse af en kristen bibel i et muslimsk land!***

Eller fordi en udenlandsk regering ikke kan lide din amerikanske hjemmeside, påberåber sig jurisdiktion og dømmer dig for en tankeforbrydelse!

Nå ja, og fordi du ikke oplyste om din forbryderiske dom"i en ansøgning om våbentilladelse, bliver du arresteret og tiltalt for forbryderisk mened!!!

Det kan ske for dig! Min egen sag beviser det! Juridisk set er disse sager ikke anderledes end min.

Kombiner dette med de seneste "Big Brother"-afsløringer, og vi har et ret skræmmende scenarie!

Kapitel otte

Det nye årtusinde

Da jeg vendte tilbage til Amerika, var jeg glad for de fremskridt, der var sket i mit fravær. Så jeg fortsatte med at uddelegere og bruge meget af min tid på andre ting.

En af disse aktiviteter var *mentoring*. Jeg fandt stor personlig tilfredsstillelse i det. Disse unge mennesker var en hel del klogere, end jeg var på deres alder. Nogle af dem vil helt sikkert opnå meget mere end jeg. Alt, hvad jeg måtte have bidraget med til deres udvikling, repræsenterer min beskedne gave til eftertiden.

Med tiden erstattede nyhedsbrevet i lille format tabloidavisen. Derefter erstattede websitet nyhedsbrevet. Bogudgivelser overlevede derimod og blev endda udvidet kraftigt. Da vi var på vores højeste lige før den store recession, udgav vi omkring 100 nye bogtitler på et enkelt år.

60.000.000 besøg på webstedet

Den allerførste hjemmeside, jeg nogensinde oprettede (i januar 2000) og administrerede, var for vores organisation.

Oprindeligt havde jeg slet ikke lyst til at gå ind i dette felt. Jeg har meget lidt talent for noget teknisk eller mekanisk. Men de andre frivillige tabte bolden, og jeg var nødt til at træde til. Om man kan lide det eller ej.

Så jeg begyndte modvilligt at undersøge, hvordan jeg i det mindste kunne tilegne mig et *minimum* af færdigheder på dette område.

Min allerførste hjemmeside havde over 20 millioner hits det første år, ti millioner hits det andet år og tyve millioner hits det tredje år! Den toppede med 60 millioner hits om året et par år senere!

På grund af den store mængde blev båndbredde hurtigt et stort omkostningsproblem. Så vi blev meget hurtigt en "web-site re-seller". På den måde fik vi engrospriser fra serveren. Vi købte webside-konti i store mængder, videresolgte nogle, donerede nogle og brugte resten til at eksperimentere med.

Et par år senere fortalte en af de tre største servere i USA os, at vi var en af deres ti største forhandlere af hjemmesider på verdensplan!

Da jeg først skabte denne hjemmeside, så de indviede selvfølgelig ned på den. Designet var for almindeligt og enkelt. Det manglede kløkker og fløjter. Det var

tydeligvis *en amatørs arbejde*.

Det er sandt. Det var en amatørs arbejde. Det var ukonventionelt i forhold til de almindeligt anerkendte standarder. Men det virkede!

Der var fire grunde til dette design:

For det første min tilgang som *direkte marketingmedarbejder i modsætning til et computergeni* eller en konventionel *webstedsdesigner*.

En almindelig fejl i dag er, at man blot overlader oprettelse og vedligeholdelse af hjemmesider til et computergeni eller en hjemmesidedesigner. Slutresultatet er en hjemmeside, der ligner et kunstværk, men som ikke giver optimale resultater.

Det værste er, at denne dodo ofte ikke bliver rettet. Ingen lægger mærke til fejlen, for websitet ser godt ud! Som en smuk kvinde, der i virkeligheden er en seriemorder. De fleste webdesignere er "kunstnere". Ikke "forskere" som direct marketers. Tænk på det på denne måde: Van Gogh var en stor maler, men ville DU have hyret ham til at bygge en bro?

For det andet min forskning i *søgemaskineoptimering (SEO)*.

For det tredje den *enkle og standardiserede metode*, som fungerede så godt i tabloidpressen og andre steder.

For det fjerde, vores egne medarbejderes meget begrænsede computerfærdigheder. (Generelt ønsker computernørder at lege med det nyeste højteknologiske legetøj. Ikke lave "kedeligt" arbejde).

Vi brugte en masse penge på et computeranimationsprogram. Derefter hyrede vi en professionel kunstner til at tegne ansigterne på berømte politikere i hele verden. De blev brugt til at skabe computeranimationer, der gjorde grin med dem. Det inkluderede statsoverhoveder, der sang forbudte dissident-sange.

På et tidspunkt skabte vi *to nye animationer hver dag* til vores hjemmeside. En til hvert af vores to primære sprog.

Det var meningen, at det kun skulle være første fase i et meget mere ambitiøst projekt. Desværre blev det senere lagt på hylden. Det samler stadig støv på den hylde. Men den er ikke i skraldespanden.

Jeg havde hyret en SEO-konsulent.

Ikke for at udføre arbejdet selv, som det er kutyme. Men for at oplære *mig*. På den måde kan jeg selv udføre denne opgave i fremtiden.

Derefter oprettede jeg et dusin websider og eksperimenterede med femten søgeord. Hver dag sporede og registrerede jeg Google-positionen for hver eneste af dem. Det gjorde jeg i MÅNEDER. De fleste af disse søgetermer dukkede snart op på den første side, og NOGLE var nr. 1.

For nogle få større og vigtigere websider overvågede vi statistikken *dagligt*. Senere registrerede jeg disse tal, sammenlignede dem med omsætningen, analyserede forhold og forventede vækst i trafik og omsætning.

Internettet *minder* på nogle måder om *postordre*. Bortset fra at cifrene efter decimaltegnet blev flyttet et par pladser. På *postordre* var jeg vant til kun at have tre eller fire cifre til højre for decimaltegnet. Men på internettet var det seks.

Det største problem er kvaliteten. Internettet er et voyeuristisk medie. I tiden før internettet havde abonnenterne en følelsesmæssig forbindelse til deres trykte publikation. Det udmøntede sig i konkret støtte i form af enten frivilligt arbejde eller donationer. Det mangler desværre i cyberverdenen.

Hitler siger i *Mein Kampf*: **Formålet med propaganda er at vinde tilhængere. Formålet med tilhængere er at lave propaganda.**

Men på internettet hersker den frie selvtilfredsstillelse. Det er spild af tid og kræfter at skændes i fora eller skrive provokerende kommentarer. Det talte ord, helst ansigt til ansigt, er uendeligt meget mere effektivt. Praktisk erfaring samt omhyggelig måling og analyse af både trafik på websider og *postordre* i traditionelle trykte medier har overbevist mig om dette.

Den gamle garde står klar

Tre årtier efter fødslen af NSDAP/AO i 1972 erstattede bevægelsens "legale arm" den "illegale arm". Semi-legale frontgrupper og legal litteratur erstattede undergrundscellerne og den illegale litteratur. Internettet spillede også en stor rolle i denne udvikling.

Den udenlandske base skiftede til sekundære støtteopgaver. Det svarer til skiftet fra aktiv tjeneste til reservestatus, selv om vi er "politiske soldater" i modsætning til soldater i konventionel militærtjeneste.

Måske vil regeringens undertrykkelse en dag tvinge bevægelsen til at vende tilbage til den gammeldags undergrundsmotstand. Hvis det sker, vil frihedens fjende finde vores gamle garde meget villig og i stand til at "give ham et blå øje". Men vi vil ikke "hugge hovedet af ham". Vi vil forblive ikke-voldelige.

På et tidspunkt i en måske fjern, måske ikke så fjern fremtid vil det gamle land, forhåbentlig *alle* lande, igen afholde virkelig frie valg. Så vil det kun være et spørgsmål om tid, før tyrannerne falder. Et frit land kan så udøve retfærdighed. Hverken retfærdighed eller hævn falder inden for rammerne af vores opgave.

Hvis og når det bliver nødvendigt, vil dissidenterne skifte taktik igen. Tropperne i baglandet vil vende tilbage til fronten. Reservisterne vil blive kaldt tilbage til aktiv tjeneste.

Jeg ville være BEÆRET over at få lov til at stå ved deres side!

